

У јуну ове године у новосадском дневном листу *Национални грађански* објављена је анализа извештаја Владе Србије о тренутном стању одбране Србије. Извештај, о ком су посланици расправљали на затвореној седници 14. јуна изузетно је забрињавајући, с обзиром на тренутну тешку ситуацију у земљи, а посебно на северу Косова. Истовремено, он сведочи до ког је нивоа срозана Војска Србије, и до ког степена запуштености је и војску и целокупну одбрану земље довела „демократска власт“ и њени војни министри, од Бориса Тадића до Драгана Шутановца.

Закључак анализе која носи ознаку „строго поверљиво је да је одбрана слабо припремљена и да држава није спремна за рат [1]. У извештају се наводи да су припреме државних и органа државне управе за одбрану лоше, да државни органи у свом делокругу надлежности нису ни предвидели послове одбране, да су кадрови углавном нестручни, као и да нема услова за чување докумената и планова одбране. У анализи се помиње и “неадекватан однос” менаџмента појединих великих јавних предузећа према припремама за одбрану, а неодговорност државе иде дотле да се чак и не зна с колико људи у случају рата, Србија располаже. Тек прошле године је почео поступак прикупљања података о укупном стању људских ресурса у систему одбране, али је, као се наводи, “немогуће прикупити податке због неодговорног односа појединих министарстава и већег дела општина и градова”.

У извештају се такође констатује да убојна средства немају где да се складиште, да нема пара за одржавање радарских и ваздухопловних средстава, за одржавање објеката и опреме, и да је због застарелости тешко одржавање опреме. Наоружању и војној опреми на складиштима углавном је истекао рок, доста тога се чува на отвореном па деградира, а моторна возила углавном су старија од 20 година.

У бившој Југославији некад су кружили вицеви о албанској војсци и њеној техници, а данас би се такви вицеви изгледа могли сатима причати о Војсци Србије. Некад угледна и моћна војна сила тако је путем „реформи“ сведена на ниво лоше организованог стрељачког клуба или ловачког друштва, а укупно стање војске и одбране и не оставља ништа друго председнику и Влади да суочени са претњама са свих страна машу маслиновим гранчицама и моле за милост док држава полако клизи ка распаду. У свакој озбиљној држави овакав извештај би изазвавао тежак скандал и поставио питање одговорности свих надлежних за очајно стање војске и одбране, али пошто је Србија дугогодишњим радом њених реформатора сведена на ниво труле банана-државе,

Пише: Младен Ђорђевић
уторак, 25 октобар 2011 07:19

државни органи су кренули о обрачун са онима који су ову анализу изнели на увид јавности.

Према одредбама Кривичног законика, Закона о тајности података и Закона о јавном информисању, одговорност за одавање тајне носе носиоци јавне власти којима је, по тачно утврђеним процедурама, дозвољен приступ поверљивим информацијама. Међутим, тужилаштво у Новом Саду је почетком октобра подигло оптужницу против новинарке *Националног грађанског* Јелене Спасић и њеног уредника Милорада Бојовића, који се терете за тешко дело одавања државне тајне, а оптужени су и за помагање у истом делу трећем, Н. Н. лицу чији идентитет двоје новинара нису желели да открију. Извештај Владе је народним посланицима послат на кућне адресе, а један или више њих су очигледно били мишљења да за њега треба да сазна и јавност, а власти сада преко оптужбе новинарима настоје да сазнају идентитет посланика који им је извештај проследио. Да би скандал био још већи, оптужница је подигнута без спровођења истраге, што значи да се против новинара води хитни поступак, а њоме је предвиђено тајно суђење, што је супротно свим европским конвенцијама и пресудама Европског суда за људска права у Стразбуру.

Подизање овакве оптужнице показује да српска „роевропска“ власт не преже ни од стаљинистичких метода да би прикрила сву своју беду и срамоту, али охрабрујуће је то што су против процеса новинарима одмах сложено протестовала сва новинарска удружења, више невладиних организација. Глас против кривичног прогона новинара подигли су и Родољуб Шабић и Верица Бараћ, а петицију УНС-а против оптужнице је до сада потписало више од 360 новинара. Сви одавно виде да је цар го, а све мање људи се усуђује да то и крије.

[1] <http://www.nacionalnigradjanski.com/vesti/politika/drzavni-organi-potpuno-nespremni-za-razgovor/>